

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

ΑΡΙΘ. 82.

1836.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, 31 Δεκεμβρίου.

ΣΥΝΟΨΙΣ ΤΩΝ ΕΜΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ.

Διατάγματα. 1) περί προφύλαξης των δειδροφυτειών κτλ. — 2) περί αρμοσίων των δικαστηρίων των ετών του Βασιλείου κατά τὰ νέον ματρικόν σύστημα. — 3) περί (κταύσεως εἰς τὴν ἀρχιεπισκοπὴν. — διατάγματ' ἐμβολιαστικόν.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ.

Περί προφύλαξης τῶν δειδροφυτειῶν κ.τ.λ.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Διὰ τὴν προφύλαξίν των πρεπόντως τὰ σπαρτὰ καὶ αἱ τῶσον ἐπιφελεῖς δειδροφυτεῖαι, αἱ ὅσαι σὺν τῶν βλάπτονται ἀπο τοὺς κακοκαισίους ἀνθρώπων καὶ ἀπὸ τὰ νεμόμενα ἢ πλανώμενα ζῶα, καὶ ἐπιμύνας διὰ τὴν προσοδύση ἢ τῶσον ἀναγκαῖα εἰς τὴν Ἑλλάδα καλλιέργειαν τῆς γῆς καὶ τῶν δένδρων, ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς ἡμετέρας ἐπὶ τῶν Γεωτηρικῶν Γραμματείαις καὶ τῇ γνωμοδοτήσει τοῦτῆς Ἐπικρατείας Συμβουλίου λαθόντες ὑπ' ὄψιν καὶ τὰ ἀρ. 15 ἀρ. κ. καὶ ἀρ. 16 στοιγ. α. αὐτοῦ περὶ Δήμων Νόμου τῶν 9 Δεκεμβρ. 1833 (8 Ιανουαρίου 1834) καὶ τὸ ἀρ. 696 τοῦ Πονικεῦ Νόμου, ἀποφασίζομεν καὶ διατάττομεν τὰ ἀκόλουθα.

Τ. Χρῆτ' τῶν ἀγροφυλάκων.

1. Ὅλα τὰ σπαρτὰ καὶ αἱ δημόσια καὶ ἰδιωτικὰ δειδροφυτεῖαι τίθενται ἀπὸ τὴν ἡμέραν ὑπὸ τὴν ἐπαγρυπνήσιν τοῦ Δήμου, εἰς τὴν περιφέρειαν τοῦ ὁποῖου εὐρίσκονται.

2. Πᾶσα δημοτικὴ Ἀρχὴ ὑποχρεοῦται νὰ ἔχῃ ἓνα ἀγροφυλάκον ἢ περισσοτέρους, ἐπιφορτισμένους μὲ τὴν φύλαξιν τῶν σπαρτικῶν δένδρων, φυλάκτοντας συγχρόνως καὶ

τὰς ἀμπελοὺς καὶ τὰς ἀρούρας, ἔπειτα καὶ τὰς δειδροφυτεῖας.

3. Οἱ ἀγροφυλάκες πρέπει νὰ ἴναι γνωστοὶ διὰ τὴν ἱκανότητά καὶ τὸν ζῆλόν των, νὰ ἴναι 25 τοῦλάχιστον ἔτων ἄνδρες καὶ κτηματῖαι τοῦ Δήμου ἑλλειποῦσιν δὲ τῆς τελευταίας περιστάσεως, νὰ δίδουν ἰγγύρησιν διὰ τὴν διαγορηγόντων καὶ διὰ τὰς προκυντοῦσας ἐν τῆς παραμελείας των ζημίας.

4. Οἱ Δήμαρχοι ἐκλέγουσιν καὶ παύουσιν συμφώνως μὲ τὸ δημοτικὸν συμβούλιον τοὺς ἀγροφυλάκας.

Εἰς ἀγροφυλάξ' εἰμπαρεῖ νὰ διαριθῆ καὶ ἀπὸ δύο δήμοις, αἱ ὁποῖοι συνεννοῦνται περὶ τῆς ἐκλογῆς του.

5. Οἱ δήμοι πληροῦσιν τοὺς μιστοὺς τῶν ἀγροφυλάκων ἀπὸ τῶν δημοτικῶν εἰσοδήματα κατὰ τοὺς εἰδικούς ἰσομοῖς τοῦ περὶ Δήμων Νόμου 9 Δεμ. 18 στοιγ. α.

6. Οἱ ἀγροφυλάκες φέρουσιν ἐπὶ τῆς δεξιᾶς χειρὸς ἀσπίδα παρλιάναν λευκὴν, παριστάνουσαν τὴν ἑσπερίαν παρᾶσση μὲ τὴν ἐπιγραφὴν, Ἀγροφυλάξ' τοῦ Δήμου (δῆμος), κρατοῦσιν δὲ καὶ ρόπαλον καὶ πυροβόλον.

Ἄμα δὲ ἀναδεχθῶσι τὴν χρεὴ των ἀρκίζονται ἐνώπιον τοῦ Ἐλεηνδίου, ὅτι θέλουσιν ἐπαγρυπνεῖ αὐστηρῶς εἰς τὴν φύλαξιν τῶν ἐμπιστευμένων εἰς αὐτοὺς σπαρτικῶν φυτειῶν κτλ.

8. Ὁ Δήμαρχος πιστοποιεῖ εἰς τὴν ἐπίσημον στραμ

τιωτικὴν καὶ πολιτικὴν Ἀρχὴν τὸν διορισμὸν τοῦ ἀγροφύλακος.

9. Τὰ χρέη τῶν ἀγροφυλάκων εἶναι νὰ περιέρχονται ἀκαταπαύτως εἰς ὥρας πρὸ πάντων ἀπροδιοριστοῦς καὶ νυκτερινάς, προσέγοντες νὰ μὴ συμβῆ ζήμια ὅποιαδήποτε εἰς τὰ εἶς τὸ ἄρθρον 1 καὶ 2 σημειωθέντα σπαρτά καὶ τὰς δειροφυτείας τῶν περιφραγμένων.

II. Περί πιστοποιήσεως τῆς συμβάσεως βλάβης εἰς τὰ δένδρα καὶ σπαρτά.

10. Ὅταν εἰς τὰς φωτείας ἢ σποράς ἐπιφρεθῆ βλάβη τις, ὁ ἀγροφύλαξ χρεώσεται παρευθῆς νὰ πιστοποιήσῃ αὐτὴν ἢ ἐξαπαγγελλομένη, ἢ διὰ κατακμίνσεως ἄλλου τινὸς τρίτου καὶ νὰ λάβῃ σημειώσεις αὐτῆς εἰς πρωτόκολλον εἰς τὸ ὅποιον νὰ ἀναφέρῃ ὅσα περιστατικὰ παρατήρησις, συνυφασάντα τὸ ἀντικείμενον, ἐξαιρέτως δὲ τὴν γρόνον καὶ τὴν τύπον τῆς πράξεως, καθὼς καὶ τὰς ἀποδείξεις καὶ ἐνδείξεις, ὅσας ἠδυνήθη νὰ συναρξῇ ἢ ἐκθεσῇ αὐτὴ ἔχει πᾶσαν πίστιν μεγιστοῦ ἀποδείξει τὸ ἐναντίον ὡς πρὸς τὰ παρατηρήθέντα ὑπὸ τοῦ ἀγροφύλακος περιστατικὰ κατὰ διὰ τὰ λοιπὰ θέλει γίνεσθαι κατὰ τὰ ἄρθρ. 4 καὶ 5 τοῦ Νόμου τῶν 10 (22) Ἰουλίου 1836 περὶ τῶν εἰς τὰ δάση πλημμυμένων ἀδύμων, καὶ περὶ τῆς κατασχέσεως τῶν πλημμυμένων ζώων, καὶ κατὰ τὸν Νόμον τῶν 13 (25) Μαρτίου 1836 περὶ τῆς προξουμιανῆς βλάβης εἰς τοὺς ἀγρούς ἀπὸ τὰ νεμόμενα ζῷα.

Ὁ ἀγροφύλαξ πρέπει παρευθῆς νὰ ἐξέρῃ τὴν ζήμιαν διὰ δύο ἐκτιμωμένον διορισθέντων παρὰ τοῦ Δημάρχου, καὶ νὰ κἀμῃ νὰ πιστοποιήσῃ αὐτὴ εἰς τὸ πρωτόκολλον παρ' αὐτοῦ; τὸ ὅποιον θέλει παραδώσει εἰς πρωτότυπον εἰς τὸν Εἰρηνοδίκην ὡμοῦ μὲ τὰς ἐνδείξεις, διὰ νὰ εἰσπορήσῃ οὗτος ν' ἀποφασίσῃ τὴν ἀποζημιώσιν παρευθῆς.

11. Ἐὰν ἀποδειχθῇ ὅτι ὁ ἀγροφύλαξ παρέβλησε νὰ συλλάβῃ τοὺς θιάψαντας, καὶ νὰ τοὺς παραδώσῃ εἰς τὸ δικαστήριον, τότε πληρώνει διὰ πρῶτην φορὰν τὴν ζήμιαν καὶ τὴν πρόστιμον, τὸ ὅποιον ἤθελε τοῦ ἐπιβλήθη; ἔαν δὲ σπαρτὴ καὶ δευτέραν φορὰν, πληρώνει τὸ διπλοῦν, καὶ ἀποβάλλεται τῆς ὑπηρεσίας.

12. Ὅταν ἰδιωτικὴ τις συλλάβῃ κλέπτῃν ἢ φθορὰ σπαρτῶν καὶ φωτειῶν, εἰμπορεῖ νὰ προσκαλέσῃ ἀμέσως ἀγροφύλακα ἢ χωροφυλάκιν τινα καὶ νὰ παραδώσῃ τὸν φθορὰ εἰς αὐτὸν διὰ νὰ τὴν ὀδηγήσῃ εἰς τὸν Εἰρηνοδίκην, ἢ ἂν ἴναι γνωστός, νὰ προσκαλέσῃ δύο ἀνδρώτους διὰ νὰ μακτυρήσωσιν τὴν πράξιν καὶ νὰ τὴν ἀπολύσῃ προσωρινῶς, διὰ νὰ προσκληθῇ ἰσομένως παρὰ τοῦ Εἰρηνοδίκου καθύστερον δὲ ἀφορὰ τὴν πιστοποιήσιν τῆς ἀποζημιώσεως ἰσχυρῶν τὰ εἰς τὸ ἄρθρ. II. ρηθέντα.

13. Ἐὰν ἡ ζήμια γείνη ἀπὸ ποιμίον ἢ τὸν ποιμένα τοῦ, τότε ὁ ζήμιωθεὶς εἰμπορεῖ νὰ κρατήσῃ μόνον τόσα ζῷα, ὅσα ἢ ἀξία ἔφθηνε νὰ σκεπασθῇ τὴν βλάβην καὶ τὴν χρηματικὴν ποινὴν εἰς τοιαύτην δὲ περίστασιν ἐφαρμόζεται ἀντὶλόγως τὸ ἄρθρον 4 τοῦ Νόμου τῶν 13 (25) Μαρτίου 1836 τοῦ περὶ κατασχέσεως τῶν πλημμυμένων ζώων.

III Περί τιμωρίας τῶν βλαπτέων τῶν ἀγροδῶν καὶ τὰ δένδρα.

14. Ἐὰν συμβῆ βλάβη εἰς σπαρτά ἢ δειροφυτεῖαν ἀπὸ βόσκοντα ἢ φερόμενα νὰ βόσκῃσιν εἰς μὴ συγχωρημένον τόπον, ἢ περιπλανώμενα ζῷα, τότε ἐφαρμόζεται ὁ Νόμος τῶν 13 (25) Μαρτίου 1836.

Ὁ ἀρμόδιος εἰρηνοδίκαι κρινοῦσι περὶ τούτων ἀνεκκλητῶς, καὶ ἔαν τὸ μέγεθος τῆς χρηματικῆς ποινῆς ἢ ἡ διάρκειά τῆς ποινῆς τῆς κρατήσεως ὑπερβαίῃ τὸν συνῆθη μέγιστον ὅρον τῆς ἀρμοδιότητός των.

Καθὼς δὲ ἀφορὰ τὰ ἐξ ἄλλων αἰτιῶν προσερχόμενα θέλων ἐφαρμόζεσθαι ὁ ὀρισμὸς τοῦ γενικοῦ ποινικοῦ νόμου. Οἱ εἰρηνοδίκαι δικάζουσι καὶ αὐτὰ τὰ πλημμελήματα κατὰ τοὺς ὀρισμούς περὶ πτασμάτων, τὰ δὲ καιρογρήματα δικάζονται διυλοῦ κατὰ τοὺς ὀρισμούς τῶν ποινικοῦ νόμου καὶ περὶ τῆς ποσότητος τῆς ἀποζημιώσεως ἀποφασίζουσι οἱ εἰρηνοδίκαι ἀνεκκλητῶς; ἀλλ' ὅμως ἐξαιροῦνται τὰ καιρογρήματα, καὶ αἱ διὰ τοὺς ὀρκωτοὺς καταλλήλαι περιπτώσεις. Αἱ δίκαι αὐταὶ θέλων δικάζεσθαι πρὸ πᾶσῶν τῶν ἄλλων.

15. Ἐὰν ἡ ζήμια ἐγένετο εἰς ἰδιώτην ἢ εἰς δῆμον τινὰ, λαμβάνουν οὗτοι τὴν ἀποζημιώσιν ἔαν δὲ ἐγένετο εἰς δημοσίαν δειροφυτεῖαν, ἢ ἀποζημιώσεως πληρόνεται εἰς τὸν ἀρμόδιον δῆμον, ὅς τις χρεώσεται νὰ φροντίσῃ ἐγκαίρως περὶ τῆς ἀντικαταστάσεως τῶν κλαπέντων ἢ βλαφθέντων δένδρων.

16. Ὁ ἀρμόδιος διοικητὴς ἢ ὑποδιευκτὴς παραγγέλλονται αὐτοῖσιν, νὰ ἐκτελέσωσι τὸ παρὸν διατάγμα καὶ διατάσσονται ἰδιαιτέρως νὰ ἐπιτηρώσιν τὴν ἀκεραιότητα τῶν δημοσίων δειροφυτειῶν, καὶ νὰ φροντίσωσι νὰ ἀντικατασταίνωνται ἐγκαίρως τὰ βλαφθέντα ἢ κλαπέντα δένδρα, καὶ μάλιστα χωρὶς παρατήρησιν ἔαν ὁ κλέπτῃς ἢ ὁ δειροφθορῶν ἀνεκλήσθῃ καὶ ἐπλήρωσῃ τὴν ζήμιαν ἢ ὄχι. Εἰς τὴν τελευταίαν περίστασιν θέλει προσκαλεῖσθαι ἡ κοινότης νὰ φωτεῖσθαι πάλιν ταῦτα.

17. Αἱ ἐπὶ τῶν ἑσωτερικῶν καὶ τῶν δικαιοσύνης Γραμματεῖαι ἐπιφορτισθῶσι μὲ τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος διατάγματος ἔγοντος ἰσχύιν προσωρινοῦ νόμου, ἀρκετὰ ἀντίτυπα τοῦ ὁποῖου θέλων σαλῆ εἰς ὅλους τοὺς δῆμους τοῦ Βασιλείου διὰ νὰ ἀναγνωσθῶσιν ἐπ' ἐκκλησίας καὶ τογυκολληθῶσιν, φέροντος ἐκείστου δειροφύλακος καὶ ἐν ἀντίτυπον συνυφειμένον μὲ τὰς ἀναγκαίας ὁδηγίας.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 31 Ὀκτωβ. 1836 (12 ἰαν. 1837)

Ἐν ὀνόματι καὶ κατ' ἰδιαιτέραν διαταγὴν τῆς Αὐτοῦ Μεγαλειότητος τοῦ Βασιλέως,
Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον,

ΑΡΑΝΣΕΡΓ, Γ. ΠΙΣΟΣ, ΣΜΑΤΣ, ΑΡ. ΜΑΝΣΟΛΑΣ,
Α. Γ. ΚΡΙΖΗΣ, Γ. ΑΞΑΝΗΣ.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ
Περὶ σημείωσης τῶν διαστημάτων τῶν ὁδῶν τοῦ Βασιλείου κατὰ τὸ
νόμον μετρίων στάδιων.

Ο Θ Ν Ν
Ε Α Ε Ω Θ Ε Ο Τ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς ἡμετέρας ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν
Γραμματειῶν τῶν 27 Δεκεμβρ. 1836 (8 Ἰανουαρίου 1837)
περὶ τῆς κάτωθεν ὑποθέσεως, καὶ ἐπὶ τῇ γνωμοδοτήσει
τῆς ἐπὶ τῶν ἑσωτερικῶν Γραμματειῶν, διατάξομεν καὶ
διάταξιμον τὰ ἑξῆς:

I.

Ἡ τῶν διαστημάτων σημείωσις τῶν ὁδῶν τοῦ βα-
σιλείου ἐκτελεῖται κατὰ τὸ εἰσαχθέν μετρίων σύστημα
διὰ τοῦ διατάγματος τῶν 28 Σεπτεμβρ. 1836.
Διὰ στάδιον 1000 μέτρων (Βασιλικὸς πῆχυς).
Διὰ σγιονίδα 1000 " " " " "
1/2 σγιονίδα, ἢ λεῦγαν 5000 μ.

II.

Ἡ ἀρίθμωσις τῶν σταδίων, λευγῶν καὶ σγιονίδων,
ἄρχεται ἀπὸ τῆν πρωτεύουσαν, πρὸς τὰς πλησιεστέρως
διοικητικὰς πόλεις. Ἐκεῖθεν ἄρχεται πάλιν νέα ἀρίθμωσις
καθ' ἕκαστὰς τὰς διευθύνσεις, καὶ σημειοῦται ἐν αὐτῶν ἐρ-
καστῇ στήλῃ τῆς σγιονίδος ὁμοῦ μὲ τὴν ἀπόστασιν
τοῦ προηγηθέντος διοικητικοῦ τόπου κατ' ἐκείνην τῆς
πρωτεύουσας εἰς τέρμα ὥστε

A.) Ἡ πόλις Ἀθηνῶν εἶναι τὸ ἀρχικὸν σημεῖον A.
ὅθεν συντρέπεται ὁ ἄξων τῆς ὁδοῦ τοῦ Ἐρμού μὲ τὸν τοῦ
Αἰόλου:

- 1 Ἐκ τῆς ὁδοῦ τοῦ Πειραιῶς ἀγούσης
- 2 Εἰς Ἐλευσίνα, Μίγαρα, Καλαμάκι καὶ Κόρινθον
- 3 Εἰς Ὄθρα.

B.) Ἡ πόλις τῶν Ὀλυβῶν εἶναι τὸ ἀρχικὸν σημεῖον B.

- 1 Ἐκ τῆς εἰς Χαλκίδα ἀγούσης ὁδοῦ
- 2 " " Δεβαθίαν.

Γ.) Ἡ πόλις τῆς Δεβαθίας εἶναι τὸ ἀρχικὸν σημεῖον Γ.

- 1 Ἐκ τῆς ὁδοῦ τῆς ἀγούσης εἰς Λαμίαν
- 2 " " Ἄσπρα Σπήτια πρὸς τὸν καλ-

κὸν τῆς Ναυπάκτου.

Δ.) Ἡ πόλις τῆς Κορίνθου εἶναι τὸ ἀρχικὸν σημεῖον Δ.

1 Ἐκ τῆς ὁδοῦ τῆς Κορίνθου τῆς ἀγούσης εἰς Πά-

τρας:

- 2 " Ἄργος καὶ Ναύπλιον
- 3 " Ἄργος καὶ Τρίπολιν

E.) Τρίπολις τὸ ἀρχικὸν σημεῖον E.

1 Ἐκ τῆς ὁδοῦ Τριπόλεως, τῆς ἀγούσης εἰς Μεγα-

λοῦπολιν, Νεσί καὶ Πύλον

- 2 " Σπάρτην
- 3 " Πάτρας διὰ τῆς Κυναιθῆς.

III.

1) Ἐκάστη σγιονίς ἔχει σημειωθῆ δι' ἐνὸς παραλλη-
λεπίδου ἐν μέτρων ὑπεράνω τῆς ἐπιφανείας τοῦ ἰθα-
φους, τὸ ὅποιον ἔχει φέρει τὴν ἐπιγραφὴν.

ΣΚ. Μὲ τὸν ἀριθμὸν τῶν σγιονίδων

ΝΡ. " " τῶν λευγῶν

ΣΤ. " " τῶν σταδίων

Ἀριθμημένον καὶ ἀπὸ τὸν προλαβόντα διοικητικῶν τόπων
καὶ ἀπὸ τῆν πρωτεύουσαν. Ὅταν δὲ μίξ ὁδοὺ ἐνίσχῃ
δύο διοικητικὰς πόλεις, τότε ἔχει σημειωθῆ καὶ ἡ ἀπό-
στασις ἢ τῆς ἄλλης διοικητικῆς πόλεως.

2) Ἐκάστη λεῦγα 1/2 σγιονίδος = 5000 μέτρων
ἔχει σημειωθῆ δι' ἐνὸς παραλληλεπίδου 0,5 μέτρων
ὑπεράνω τῆς ἐπιφανείας τοῦ ἰθαφους, τὸ ὅποιον ἔχει φέρει
τὴν ἐπιγραφὴν.

ΝΡ. Μὲ τὸν ἀριθμ. τῶν λευγῶν

ΣΤ. " τῶν σταδίων

Ἀριθμημένον ἀπὸ τὸν προλαβόντα διοικητικῶν τόπων.
3) Ἐκάστον στάδιον = 1000 μέτρων δι' ἐνὸς παραλλη-
λεπίδου ἔχει σημειωθῆ 0,3 μέτρων ὑπεράνω τῆς
ἐπιφανείας τοῦ ἰθαφους, τὸ ὅποιον ἔχει φέρει τὴν ἐπι-
γραφὴν.

ΣΤ. Μὲ τὸν ἀριθμὸν τῶν σταδίων ἀριθμημένον ἀπὸ
τὸν προλαβόντα διοικητικῶν τόπων.

IV.

Ὅλα τὰ παραλληλεπίδη σταδίων, λευγῶν καὶ σγιον-
ίδων ἔχουσι κατασκευασθῆ ἐκ λίθων κατὰ τὰ ἐπισυνα-
πτόμενα σχέδια καὶ μέτρα: ἡ ἐπιγραφὴ ἔχει γλυφθῆ ἐπὶ
τοῦ λίθου.

Ὅταν ἡ μετακόμισις τῶν λίθων καταστῆ δύσκολος
καὶ εὑρίσκονται ἕξλα εἰς τὰ πλησιόχωρα, δύναται καὶ
νὰ τὰ μεταχειρισθῆ διὰ στήλας σγιονίδων καὶ λευγῶν.

V.

Εἰς ἕκαστὰς τὰς διοικητικὰς καὶ ὑποδιοικητικὰς πόλεις
καὶ ἔαν ἦναι δυνατόν ἔπου σταυροῦνται αἱ ὁδοί, νὰ ὑψω-
θῶσι ζῶλαι στήλαι κατὰ τὸ ἐπισυναπτόμενον σχέδιον,
αἱ ὅποιαι δι' ἐπιγραφῆς νὰ δεικνύωσι πᾶσαν ἀπέχουσι
τῆς πρωτεύουσας καὶ τῶν περὶ σφαιρικῶν πόλεων.

VI.

Τὰ ἕξλα τῶν ἐξωτῶν σπηλιῶν τοῦτων πρέπει νὰ φερ-
θῶσιν εἰς βάρος τῶν ἀρμόδιων κοινοτήτων. Ἐκεῖναι δὲ,
αἱ ὅποιαι σημειοῦνται τὰς διαστάσεις τῶν ὁδῶν, ἐπὶ τῶν
κεφαλαιῶν τῶν ἰδίων ὁδῶν, εἰς τὰς ὁποίας εὑρίσκονται.

VII.

Τὸ παρὸν διάταγμα ἔχει δημοσιευθῆ διὰ τῆς ἐφημε-
ρίδος τῆς Κυβερνήσεως. Ἡ Γραμματεία τῶν ἑσωτερικῶν
ἐπιφορτισταὶ τὴν δημοσίευσιν καὶ ἰκτελεῖσιν τοῦ παρὸν-
τος διατάγματος, ἡ δὲ Γραμματεία τῶν στρατιωτικῶν
ἔχει συμπράξει εἰς τοῦτο.

Ἐν Ἀθήναις, τῆν 31 Δεκεμ. 1836 (12 Ἰανουαρίου 1837.)

Ἐν ὀνόματι καὶ κατ' ἰδιαιτέραν διαταγὴν τῆς Ἀυτοῦ

Μεγαλειότητος τοῦ Βασιλέως,

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον,

ΑΡΜΑΝΣΠΕΡΓ, Ι. ΡΙΖΟΣ, ΣΜΑΛΤΣ, ΔΡ. ΜΑΝΣΟΛΑΣ,

Α. Γ. ΚΡΙΕΖΗΣ, Γ. ΛΑΖΑΡΙΔΗΣ.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ
Περὶ ἐκπαίδευσης εἰς τὴν ἀρχιτεκτονικὴν.
Ο Θ Ω Ν
Ε Α Ε Ω Θ Ε Ο Υ
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Θωροῦντες τὴν ἐπιβόητον, τὴν ὁμοίαν ἢ ἀρχιτεκτονικὴν ἔχει εἰς τὸν πολιτικὸν βίον ἐν γένει. Ἐκτιμῶντες τὰς ιστορικὰς ἀναμνήσεις, αἱ ὁποῖαι εἰναι εἰδικῶς ὡς πρὸς τοῦτο συνδεδεμένα μετὰ τὴν Ἑλλάδα, κανονίσαντες ἤδη πλὴν τὴν διδύκασιν τῶν δημοσίων οἰκοδομῶν διὰ διατάγματός, προσδιόρισαν ἐπὶ τῇ πρωταίᾳ τῆς ἡμετέρας ἐπὶ τῶν Ἑκκλησιαστικῶν Γραμματείᾳ καὶ τῆς δημοσίου ἐκπαίδευσης, ἀκούσαντες καὶ τὴν γνώμην τῶν ὑπουργῶν τῶν Ἐσωτερικῶν καὶ τῶν Στρατιωτικῶν τὰ ἑξῆς:

1) Θέλει συστήθῃ τὴν πλὴν εἰς Ἀθήνας σχολεῖον, εἰς τὸ ὅπου θέλου διδάσκεισθαι τὴν κυριακὴν καὶ τὰς ἐσπέρας, ὅσαι ἐπιθυμοῦν νὰ μαθηθῶσιν ὡς ἀρχιτεχνίται (μαίστοροι) εἰς τὴν ἀρχιτεκτονικὴν.

2) Ἡ διδασκαλία γινομένη δωρῶν εἰς τοὺς μαθηθῶντας εἰς τὴν σχολὴν ταύτην θέλει συνίστασθαι εἰς τὴν ἐπιμελέσθην τῶν γνώσεων, τὰς ὁποίας οἱ μαθηθῶντες ἀπέκτησαν ἤδη εἰς τὰ σχολεῖα, διὰ τῆς λύσεως προβλημάτων, εἰς τὴν ὁδὴν νὰ σχεδιάσωσιν μετὰ γρημικῆς ἀπλῆς οὐδοματῆς, καὶ στήλας, εἰς τὴν κατωτέραν ἀρχιτεκτονικὴν μέχρι τῆς ἐξαγωγῆς τῆς τετραγωνικῆς καὶ κυβικῆς βῆχης, εἰς τὴν γεωμετρίαν διὰ τὰ δύναται νὰ καταμετρώσιν καὶ ἐπαριθμῶσιν ἀπλῆς ἐπιφανείας καὶ κωνικὰ σώματα, περισσότερο εἰς τὴν ἀρχιτεκτονικὴν τεχνολογίαν, τὴν περὶ οἰκοδομῆς διδασκαλίαν, εἰς τὴν φυσικῶν ἰσχυροτέρην, εἰς τὴν φυσικὴν καὶ χημείαν, καθ' ὅσον αὐτὴ δὲ ἀρραβάζουσι εἰς ἀρχιτεκτονικῶν τέχνην.

3) Ἡ διδασκαλία θέλει γίνεσθαι ἀπὸ τῶν διδασκάλων τῆς ἰγνογραφίας τοῦ γυμνασίου τῶν Ἀθηνῶν, ἀπὸ τῶν πρῶτων τῶν ἀρχιτεκτονικῶν ἀμειψάσας, ἢ τῶν ἀρχιτεκτονικῶν πλομαστῶν ἐπιβόητων τῆς συλλογῆς τῶν ἀμειψῶν, ὅσοι καὶ ἀπὸ ἄλλων ἀνδρῶν πεποιθημένων κατὰ τὰς ἀρμοδιότης μαθητῶν μετὰ ἀνάλογον ἐνταμίωσιν.

4) Τὰ σχέδια καὶ αἱ γεωλογικαὶ συλλογαὶ ὄνομαστικῶς διὰ τῶν εἰς τὴν Ἑλλάδα εὐρισκομένων λίθων τῆς οἰκοδομῆς, πρᾶξι τα ἰργαλίαι καὶ σκευῶν τῶν λοιπῶν δημοσίων σχολῶν παραχωροῦνται εἰς τὴν διδύκασιν τοῦ διδασκτικῶ καταστήματος τούτου.

5) Τὰ ἔξοδα τῆς σχολῆς ταύτης περῶνται μέχρι διευτικῆς διατάξεως εἰς τὴν κατάστασιν τοῦ ὁμοιωτικῶ εἰς τὴν βίαν τῶν ἐξῶν δια τὴν βιομηχανίαν.

6) Διὰ τὴν ἀνωτέραν διδασκαλίαν τῆς ἀρχιτεκτονικῆς,

θέλου δοῦναι τὴν ἀναγκαίαν εὐκαιρίαν τὸ τε στρατιωτικὴν σχολεῖον καὶ τὸ συστήθῶμενον πανεπιστήμιον, μαλεῖα δὲ θέλει παραδοθῆ διὰ τῆς ἀνωτέρας τάξεως τοῦ στρατιωτικῶ σχολεῖου σερὰ μαθημάτων τῆς πολιτικῆς ἀρχιτεκτονικῆς. Οἱ δὲ μαθηταὶ οὕτως ἐπιθυμοῦν, νὰ ἀριερωθῶσιν εἰς τὴν ἀρχιτεκτονικὴν, θέλου δοθῆ ὡς ἐπίσταται τῆς ἐκτέλεσεως, πλησίον εἰς τοὺς μηχανικοὺς τῶν νομῶν, καὶ θέλου μεταχειρίζεσθαι καταλλήλως εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τῶν δημοσίων οἰκοδομῶν, διὰ τὰ ἀποκτῆσιν τὰς πρακτικὰς γνώσεις.

7) Ἡ ἡμετέρα ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμ. παραγγέλλεται νὰ δημοσιεύσῃ καὶ ἐκτέλεσῃ τὸ παρὸν διάταγμα. Ἐν Ἀθήναις τῆς 31 Δεκεμ. 1836 (12 Ἰανουαρ. 1837).

Ἐν ὀνόματι καὶ κατ' ἰδιαιτέραν διαταγὴν τῆς Αὐτοῦ Μεγαλειότητος τοῦ Βασιλέως,
Τὸ Γαυροπικὸν Συμβούλιον,

ΑΡΜΑΝΣΙΕΡ, Γ. ΠΙΖΟΣ, ΣΜΑΛΤΣ, ΑΡ. ΜΑΝΣΟΛΑΣ,
Α. Γ. ΚΡΗΖΗΣ, Γ. ΑΑΣΣΑΝΗΣ.

Διορισμοὶ ἐμβολιαστῶν.

Διὰ Βασίλ. ἀποφάσεως τῆς ἀπὸ 29 Δεκεμβρ. 1836 διορίσθησαν ἐμβολιασταὶ τοῦ κράτους:

α.) Ὁ κἀνὸς Α. Ἀλιέριτς πρῶτον ἐμβολιαστῆς τοῦ νομοῦ Ἀττικῆς, ὡς ἐμβολιαστῆς κατὰ τὴν Ἀττικὴν καὶ Βοιωτίαν, Ἐββοῦσαν, Φωκίδα καὶ Ἀκαρδίαν, ὅστις θέλει διαμείνει εἰς τὰς Ἀθήνας καὶ ἡ ὑπερσία αὐτοῦ θέλει ἐκτείνεσθαι εἰς τὰς διοικήσεις Ἀττικῆς, Θησῶν, Βοιωτίας, Ἐββοίας, Καρατίας, Φθιώτιδος καὶ Φωκίδος.

β.) Ὁ Κύριος Κ. Ρομπότις, καὶ Ἀναστάσιος Νικολαῦ διὰ τὴν Πελοπόννησον καὶ Ἀκαρνανίαν καὶ Αἰτωλίαν. Ἐκ τούτων ὁ μὲν πρῶτος θέλει ἰδρῶν εἰς Πάτρας καὶ ἡ ὑπερσία του θέλει ἐκτείνεσθαι εἰς τὰς διοικήσεις Αἰτωλίας, Ἀκαρνανίας, Τριφυλίας, Ἐφορτίας, Ἀχαΐας, Καλαμίας, Ἠλίδος, Γορτύνης καὶ Κορινθίας. Ὁ δὲ δεύτερος ἐν Καλαμίας ὑπὸ τὴν δικαιοδοσίαν τοῦ ὁποῦο θέλου ἐπέχρησθαι αἱ διοικήσεις Μεσσηνίας, Πυλίας, Τριφυλίας, Ἀκαρνανίας, Λακεδαιμόνας, Μαντινείας, Κυκουρίας, Ἀργολίδος καὶ Τύρας.

γ.) Ὁ δὲ Κ. Μάρκος Ἀλιέριτς διὰ τὰς διοικήσεις τῶν Κυκλάδων νήσων.